

bestemt, der altid skal holde for som økonomisk regulator? Det kan vel mere karakteriseres som en traditionel borgerlig tankegang – nogle af de borgerlige ordførere var også inde på, at de havde foretaget lignende indgreb – end som en traditionel socialdemokratisk forståelse af problemet.

Jeg vil derfor også spørge: Er det her et signal om, at vi kan forvente sådanne indgreb igen? Hvis beskæftigelsen fastholdes på et højt niveau, vil man så også fremover bruge den almene bolig som regulator i så høj grad, som tilfældet er nu? Eller kan det her beslutningsforslag få den konsekvens, at vi måske får en mere langsigtet diskussion om, hvorvidt regeringen, hvis den fastholder det uddannelsesmål, at så mange flere skal tage en længerevarende uddannelse, så også vil være med til at lægge en mere sammenhængende plan for, hvordan der kan sikres boliger til de langt flere, der tager en uddannelse?

Boligministeren nævnte en anden måde at afbøde virkningerne af byggestoppet på, nemlig at ændre mærkningen af den almene bolig. Men for at kunne være sikker på, at det er et virksomt middel i den sammenhæng, har jeg lyst til at spørge: Har vi overhovedet set nogen eksempler på, at almene boliger er blevet ændret til lige præcis ungdomsboliger? Og i givet fald hvor mange? Jeg tror nemlig ikke, vi har set ret mange, bl.a. fordi presset både på det, som vi i gamle dage kaldte almennyttige boliger, og på ældreboliger jo er så voldsomt, som det er, altså i et antal, der betyder noget i forhold til det her problem. For ellers var det vel i høj grad en undvigelsesmanøvre fra ministerens side.

Men jeg vil gerne kvittere for de ting, som vi selv har været med til at vedtage, også med hensyn til, at store lejligheder kan anvendes af unge studerende, osv., for det er klart, at det var en åbning; men det var jo ikke en åbning i forhold til det problem, vi nu står over for.

Så en enkelt kommentar til den socialdemokratiske ordfører, fru Sonja Mikkelsen, som henviste til decentraliseringen:

Jeg har lidt svært ved at forstå, hvad et beslutningsforslag, hvori vi diskuterer et tilsagnsstop dikteret på centralistisk vis af regeringen, har med decentraliseringsdiskussionen at gøre. Jo, jeg kan godt se sammenhængen, men jeg kan ikke se, at indgrebet har noget med decentralisering at gøre. Tværtimod er det vel et voldsomt centralt indgreb, der gør, at kommunerne bliver forstyrret i deres planlægning.

Bl.a. er den kommune, hvor jeg selv er bosiddende og valgt, blevet voldsomt forstyrret af boligministerens initiativ, og i den forbindelse har der været en hel del skriveri, hvori man har givet udtryk for, at man ikke bryder sig om det, som boligministeren har gjort her. Jeg siger det også, fordi boligministeren jo undervejs næsten blev glad for det tilsagnsstop.

Til afslutning har jeg så kun at sige til hr. Kim Behnke, som mente, at forslaget skulle have været behandlet for to måneder siden, at det af grunde, der har at gøre med, hvornår Folketinget træder sammen, jo er lidt svært at behandle beslutningsforslag i Folketinget i september måned.

Og til allersidst vil jeg stille boligministeren et spørgsmål vedrørende forholdet mellem kollegiebyggeri og universitetsbyggeri, for i det sydjyske område står man på grund af fusionsplanerne i forbindelse med oprettelse af et sydjysk universitet over for en ganske betydelig stigning i antallet af studerende:

Kan vi forvente, at boligministeren anerkender den enkle sammenhæng, at hvis man åbner op for det antal studerende, der er tale om, så bliver der også behov for, at man laver ungdomsboliger, så de unge har et sted at bo?

Jeg synes, at virkningen af forslaget har været, at vi har fået åbnet en lille smule op. Virkningen har været, at boligministeren har givet sig en lille smule. Det er jo fint nok. Det er udmærket, at man får det ud af et forslag, men det, vi mangler, er at få det lange perspektiv. Det er at få en langsigtet plan, som man kunne drøfte sammen med SF og Enhedslisten, om, hvordan vi sikrer, at der er en rimelig forsyning af ungdomsboliger i forhold til målsætningerne om at fortsætte udbygning af de videregående uddannelser.

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Jeg takker for karakteren for den kunstneriske fremtræden, men jeg kan forstå, at det, der var indholdet, måske alligevel ikke helt blev opfanget. Jeg skal komme med fire tilkendegivelser:

Det første, jeg gjorde opmærksom på, var, at der var tendenser til flaskehalse. Det forholder man sig ikke til. Det er også det nemmeste, for så kan man jo passende tage det andet emne op uden at interesse sig for, hvordan samfundsøkonomien ser ud. Det har jeg dog aldrig hørt fra hverken SF eller for den sags skyld Enhedslisten. Man kunne jo godt forholde sig til reali-